

**FÖRFATTARE – SAMHÄLLE – MEDIA.
EN MEDIEKRITISK BETRÄKTELSE AV MEDIETÄCKNING OM KNUT
HAMSUN-JUBILEET 2009**

Julia Langhof

Inledning

I min artikel vill jag våga en mediekritisk blick på den omfattande mediedebatten om Hamsun-jubileet 2009. Medierna påverkar samhällets förhandlingar om komplexa tanke- och tolkningsscheman och har makten att påverka och leda den allmänna opinionen. Utgående från de här två allmänt kända positioner och utifrån ett skandal-, diskurs- och argumentationsteoretiskt perspektiv vill jag närma mig de följande ledfrågorna: På vilket sätt nyttjade utländska politiker och intresseorganisationer det norska Hamsun-jubileet för att försvaga Norges internationella omdöme och hur diskuterades dessa angrepp i norska medier? Vilka effekter hade journalisternas medietäckning och dess retorik om Hamsun-jubileet på debatten om jubileet? Med hjälp av olika exempel ska jag åskådliggöra hur det komplexa samspelet mellan internationella kritiker av festligheten och den norska pressen delvis fungerade. För att kunna svara på denna fråga vill jag belysa två aspekter:

- (1) Med hjälp av en retorisk och argumentationsstrategisk analys försöker jag att avslöja persuasiva strategier och argumentationstekniker som brukades i debatten. Här stödjer jag mig på typologiseringen av dramatiseringsstrategier i medier som framförts av Hans Mathias Kepplinger, en tysk skandalforskare, och på ansatser av den tyska forskaren Monika Schwarz-Friesel som sysselsätter sig med relationen mellan språk och emotion.
- (2) I anslutningen vill jag visa hur reaktionerna av den norska online-pressen på den beskrivna kritiken såg ut.

Min syfte med denna artikel är följaktligen att ge en tidningsartikelbaserad analys av hur Hamsun-jubileet och de som går in för feiringen skandaliserades eller respektive inte skandaliserades genom kritiker och journalistik inscenesättning och tolkningsramar. Jag analyserade 25 artiklar som publicerades i olika online-tidningar (*Aftenbladet*, *Avisa Nordland*, *Dagbladet*, *Helgelendingen*, *NRK*, *NRK Nordland*, *Seher*, *Side 2*, *Verdens Gang*, *Vårt Land*). Jag har utvalt dem på grund av deras tematiska relevans. Jag inleder min artikel med några medie- och skandalteoretiska överväganden med avseende på Hamsun-jubileet och därefter följer analysen med hänsyn till de nämnda aspekterna.

Medier

När jag skriver om medier då menar jag i det här speciella sammanhanget först och främst tidningar, framförallt online-tidningar, men det är klart att detta begrepp vanligtvis omfattar radio och TV också. I vetenskapliga avhandlingar insinueras ofta att medierna förföljer ett medieekonomiskt intresse och medierna kritiseras ofta för att provocerar eller producerar skandaler på grund av ekonomiska motiv. (jf. Schimmeck, 2011) Det är tillräckligt känt att tidningar tjänar en viss krets av läsare, att de följer en målgruppspecifik medietäckning och att de sällan är politiskt obundna. Tidningarnas

Nordlit 38, 2016 <http://dx.doi.org/10.7557/13.3757>

 © 2016 The author(s). This is an Open Access article distributed under the terms of the [Creative Commons Attribution 4.0 International](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/) License, which permits unrestricted use, distribution, and reproduction in any medium, provided the original work is properly credited.

mål är – enligt mediekritiska röster – inte mer att skapa en kritisk offentlighet, men att locka respektive behålla kunder. (jf. Reichertz, 2011, 28) Dessutom har de stort inflytande på den allmänna opinionsbildningen, heter det. Det fanns en gigantisk online-medietäckning om Hamsun-jubileet 2009, såväl i boulevard- som i kvalitetsmedier, och bland annat genom det blev författarjubileet en händelse som blev internationellt uppmärksammat. Vidare fick online-medietäckning till följd att kretsen av aktörer som deltog i debatten blev större. De här villkoren ska man – med hänsyn till min artikel – ha i bakhuvudet.

Hamsun-jubileet som skandal

Hamsun-jubileet kan inte bara inordnas som skandal därför att det var en händelse som väckte ett aktningvärt medieintresse, men framförallt därför att festligheten utlöste häftig offentlig indignation såväl i Norge som utomlands. En stor del av jubileets kritiker tolkade författarjubileet som moralisk eller politisk normöverskridande, som en dyrkan av en person som har kompromitterat sig själv politiskt. Utifrån ett skandalteoretiskt perspektiv kan man alltså fästställa att det var ett politiskt respektive moraliskt normbrott som utlöste indignation och därmed skandal. Så kan man säga att det inte bara var en enda person som begick denna normöverskridande, men en heterogen och stor grupp av privatpersoner och (offentliga) institutioner. Allmänt formulerat var det en del av det norska respektive det internationella samhället som utlöste diskussionen. Denna grupp betecknades i medietäckning ofta på ett abstraherande, generaliserande sätt som *nordmenn, Norge, den norska befolkningen/nationen*. (jf. t.ex. Øymo, 2009) Skandalen är följaktligen ingen personfokuserad skandal i första hand, utan utlöstes av en slags 'kollektiv normöverskridelse'.

Personfokuserade anklagelser som strategi

Men trots att det var en stor grupp, ett kollektiv, det vill säga en stor del av det norska samhället som firade Hamsun blev skandalen delvis bunden till enskilda personer, skandalen blev personifierad. Det fanns kritiker som ändå förföljde strategin att knyta skandalen till enkla personer. I flera artiklar riktades den mediala och offentliga uppmärksamheten stundtals på en person, förnämligen på en person som har en viktig offentlig funktion. Det vill jag åskådliggöra med två exempel:

Som exempel för detta förfaringssätt tjänar skandaliseringen av Jonas Gahr Støre som inscenerades av flera internationella kritiker. Norge hade ordförandeskapet i *Task Force for International Cooperation on Holocaust Education, Remembrance and Research* (ITF) i 2009 och Støre var ledaren. Kritikernas missnöje med Hamsun-jubileet yttrade sig bland annat i en kritik mot regeringen respektive mot utrikesministern Støre, de menade att Hamsun-jubileet har en negativ effekt på ITFs arbete.

Lederen for den israelske avdelingen av Simon Wiesenthal Center, Ephraim Zuroff, mener markeringen av Hamsun skader ITFs arbeid med å fremme kunnskap om holocaust. - Det kaster en skygge over sammenslutningens arbeid og gjør det til noe mindre effektivt og mer symbolsk, sier Zuroff. (Lysvold 2009)

Ett annat exempel för skandalens personalisering är skandaliseringen av Drottningen Sonja. Kronprinsessan Mette-Marit var jubileets höga beskyddare och deltog i flera arrangemang, men en gång vikarierades Mette Marit av Drottningen Sonja. Drottningen kritiserades häftigt för sitt engagemang, bland annat av Baruch Tenenbaum, stiftaren av International Raoul Wallenberg-stiftelse.

- [...] Det var mange genier som var nazister. men [sic!] jeg vet ikke om noen som har blitt hyllet av et statsoverhode, [...]. (Hauge, 2009)

Kritiken mot drottningen och utrikesministern kommer i samband med de här två exempel i första hand från utlandet, för det första från politiker och för det andra från samhällsorganisationer, först och främst från judiska föreningar. Det var den internationella tidningarna, bland annat den israeliska tidningen *Haaretz*, som publicerade kritiken först. Därefter blev de kritikerna publicerade av de norska medierna också. Det betyder – med hänsyn till de här två kort beskrivna exempel – att skandalens personalisering respektive skandaliseringen av enskilda personer inte inscenerades av den norska pressen själv, men av olika internationella aktörer. Jag har redan beskrivit att det handlar sig om en kollektiv, om en heterogen grupp av personer och institutioner som begick politiskt respektive moraliskt normbrott med att fira jubileet. Om kritikerna endast fokuserar på enskilda personer, då försöker de att individualisera den heterogena gruppen, de skapar ett slags 'ansikte' så att de kan rikta kritiken precis på det. Kanske kan man säga att de skapar ett slags syndabock, de personaliserar skandalen. Genom att kritiken riktades mot prominenta personer från politik och samhälle, personer som exempelvis har en viktig offentlig funktion ökades dess nyhetsvärde. Uppmärksamheten förstörades.

Med hjälp av det följande textexemplet vill jag visa huruvida författarejubileet instrumentaliserades politiskt och att det bland annat var Støres reputationsförlust som utifrån det här perspektivet kan identifieras som strategins syfte: Jubileets politiska instrumentalisering kan demonstreras med kritiken som yttrades av den israeliska utrikesministern Avigdor Lieberman som med denna strategi försökte att legitimera sitt eget politiskt synsätt (mer information om skandalens politiska funktion se t. ex. Haller, 2014, 65 och Schmitz, 1981).

Midt under den diplomtiske [sic!] krisene mellom Israel og Sverige, kritiserer den israelske utenriksministeren Norge for å fremme anti-semittisme. Han refererer til feiringen av Haumsuns [sic!] 150 årsdag.

Dette skriver den israelske avisen Haaretz søndag.

- Jeg ble overrasket over norske myndigheters avgjørelse om om [sic!] feire Hamsun, som beundret nazistene, sin 150-årsdag, sa Lieberman.

[...]

Utenriksministerens kritikk endte ikke der. Han kritiserer også Norge for sin Norges [sic!] opptreden under Durban-II-konferansen, som er FNs siste rasismekonferanse. Han mener konferansen var anti-israelsk. (Korneliussen, 2009)

Lieberman inscenerade faktumet att den norska regeringen – och Støre – stödjade jubileet som ett slags bevis för regeringens påstådde antisemitism. Lieberman brukade denna förebråelsen mot den norska regeringen och mot utrikesministern ett halvt år senare i samband med politiska förhandlingar på Durban II-konferansen. Man kan tyda Liebermans beteende som ett strategisk steg som – det tänker jag kan man insinuera – syftade på att försvaga Norges politiska trovärdighet och att ifrågasätta dess roll i den internationella värdegemenskapen. Lieberman instrumentaliserade författarjubileet för att provocera politiska konsekvenser för Norge.

I samband med skandaliseringsförsöken av drottningen Sonja stöter man på uttalanden som med hänsyn till deras argumentationsstrategiska funktion är tillspetsade på liknande sätt. Exemplarisk kan Tenembaums kritik mot Drottningen nämnas.

- Den norske feiringen er i ferd med å bli et symbol for antiholocaust. Jeg håper de kongelige vil tenke seg om og korrigere det de nå gjør. (Kullerud, 2009)

Den tyska skandalteoretikern Hans Mathias Kepplinger framför en typologisering av olika dramatiseringsstrategier i medier. Med blick på hans typologisering är det den typ katastrof-suggestion som man kan tillskriva Tenembaums argumentation. Det är en argumentationstyp som används för att presentera maximala skador, trots att det är osannolikt att de faktisk inträffar, men deras osannolikhet ignoreras. (jf. Kepplinger, 2012, 50-51) Med hjälp av en sådan *katastrof-* eller *fara-topos* bygger aktören upp ett scenario som ska utlösa affektiva (emotionella) reaktioner hos artikelns recipienter respektive hos diskursmotståndaren. Det överordnade målet för denna strategi kan bland annat ligga i försöken att trigga en emotionell reaktion som förtränger eller ersätter den rationella värderingsprocessen.

Jag ställde fast att det finns en serie av argumentationer i medietäckning som fungerar på detta sätt, så att man kan säga att det finns ett slags argumentationsmönster som är bundna till olika hotscenarier och som åtminstone delvis har recipienternas emotionalisering som mål. Följande exempel siktar också på recipienternas emotionalisering, dock inte med hjälp av hotscenarier, utan genom att appellera till värden och samhällets moraliska ansvar.

- Å se en vennlig nasjon som Norge feire en mann som Knut Hamsun ser vi på som nærmest forræderisk ovenfor [sic!] verdier vi deler som mennesker, sier Nicolas Tozer, styremedlem i the international Raoul Wallenberg foundation. [...] Tozer mener Norge svikter ofrene og de som kjempet mot nazismen under 2. verdenskrig ved å feire forfatteren Knut Hamsun. (Øymo, 2009)

Argumentationens kärna är jubileets tolkning som “närmest forræderisk” handling. Denna tolkning innebär ett starkt textuellt emotionspotential som kan sätta i gång recipienternas emotionalisering. Schwarz-Friesel framför att recipienterna aktiverar specifika känslor och värderingar på grund av den speciella kognitiva textinformationen och dess struktur. Det etableras en relation mellan läsare och “textvärld-person”. Denna relation baseras på empati och/eller identifikation. (Schwarz-Friesel, 2013, 214-215) Jubileets motståndare försöker att bygga upp en sådan relation mellan läsare och “ofrene og de som kjempet mot nazismen”. Dessutom appellerar Tozer till samhällets

moraliska/politiska medvetande och med sin argumentation refererar han implicit till den minneskulturella diskursen i Norge. Att en sådan förbindelse upprättas hänvisar till att kriterier som ger vägledning för hur man skulle värdera en diktare och dess litteratur inte är bara bundna till särskilda litteraturvetenskapliga. Värderingens grundval hänger dessutom samman med aktuella samhällspolitiska teman och utvecklingar. På så sätt får debatten om jubileets legitimation ett slags emotionell karaktär, den är delvis mycket känsloladdad. Dessa tankar kan utföras exempelvis med hänsyn till uttrycket “vennlig nasjon som Norge” och dess funktion i hela argumentationskontexten. Tenenbaum förfar på ett argumentationsstrategiskt händigt sätt när han dömer Norge för dess oacceptabelt moraliskt beteende genom att kalla landet som “vennlig nasjon”. Genom att Tenenbaum refererar till Norge med formuleringar som *vennlig nasjon som Norge* och *et land som Norge* aktiverar han hos offentligheten ett slags arkiverad kunskap om Norge, nämligen kunskapen om landets positiva framtoning, om dess positiva identitet respektive image: Norge som freds- och motståndsnation. Norge upprätthåller den här framtoningen bland annat genom att utdela Nobels fredspris eller genom vissa utrikespolitiska program. Å ena sidan betecknas Norge alltså som fredsnation, å andra sidan som ett land som förråder de “gemensamma värdena av alla människor” som Tozer skriver i citatet. Kritikern genererar därigenom intrycket att det rör sig om ett slags kontinuitetsbrott såväl med avseende på landets egen självförståelse som med hänsyn till bilden som den internationella offentligheten har av Norge. På detta sätt får Hamsun-jubileet en politisk stark laddning.

Nu kommer jag tillbaka till den första frågan jag försöker svara på: Hur reagerade den norska pressen på den internationella kritiken mot jubileet speciellt med hänsyn till de beskrivna skandaliseringsförsöken av utrikesminister Jonas Gahr Støre och drottning Sonja?

Artiklarnas retorik och dess textstruktur signalerar att medietäckningen (som står i sammanhang med de beskrivna exempel) har tendensen till att vara deeskalerande. Kritikernas argumentation citerades visserligen och exempelvis dyker begreppet *skandal* upp, men begreppet är bara en del av den citerade kritiken och begreppets användning hänvisar inte nödvändigtvis till att journalisterna siktade på en ytterligare skandalisering:

- Skal jeg være helt ærlig, mener jeg det er en skandale at den norske dronningen deltar på en feiring av Knut Hamsun. [...]. (Hauge, 2009)
- Skandaløst å hylle Knut Hamsun og markere 150-årsdagen for hans fødsel, mener jødiske kritikere.
- Den skandaløse statsstøttede hyllesten av Hamsun er kun toppen av isfjellet som gjør at Norge aldri skulle ha blitt valgt til å lede ITF, sier den israelske professoren Manfred Gerstenfeld til avisa Haaretz. (Lysvold, 2009)

Dessutom stöter man knappt på formuleringar som tjänar konfliktens tillspetsning eller personernas skandalisering. Journalisterna använde inga språkliga medel t. ex. överdrift eller ironi som kunde ha förstärkt skandaliseringen heller (mer information om retoriken som tjänar skandaliseringen se t. ex. Schraewer 2004). Det finns bara få undantag för

tillspetsningen och det finner man framförallt i boulevard-tidningarna. (jf. t. ex. “Det er en skandale av Sonja”, 2009)

Det är framträdande att nästan alla artiklar har samma struktur: Först citeras kritiken och därefter respektive på slutet följer en beskrivning av drottningens officiella ståndpunkt eller förklaringar av dem som bejaktar feiringen. Det betyder att artiklarna slutade nästan alltid med ett mer eller mindre neutralt eller positivt ståsted till jubileumsfeiringen. (jf. t.ex. Hauge, 2009 och Lysvold, 2009)

Jag vill anföra en sista aspekt som jag anser vara väldigt viktig och som leder mig tillbaka till det som jag formulerade som artikelns syfte. Istället för att hoppa på ’skandaliseringståget’ – om man vill säga det lite metaforisk –, syns det att flera journalister tonade ner utsagornas konfliktpotential. Nämligen genom att journalisterna satte utländska kritiken mot positiva inhemska reaktioner. Här refererade journalisterna delvis till ställningstaganden av liknande aktörer, det vill säga: När den internationella kritiken kom från utländska judiska föreningar, då kom i den norska medietäckning inhemska judiska föreningar till tals som avvisade kritiken av deras internationella kolleger och som erkände Hamsun-jubileet som hyllning av *diktaren* Hamsun.

Norske jøder avisen har snakket med, er mindre bastante i sin kritikk og mener at man må kunne hylle Hamsuns forfatterskap uten samtidig å gå god for hans nazistiske sympatier. (Lysvold, 2009)

Utifrån ett kunskaps sociologisk-diskursanalytiskt perspektiv på mediernas förfaringsätt – respektive strategi, när man vill framhäva mediernas motivation – utifrån ett sådant perspektiv blir det synligt att medierna har stort inflytande på etableringen av samhällets tolkningsmönster. Enligt diskursanalytiska ansatser som har kunskaps sociologiska teorier som bakgrund, är tolkningsmönster bland annat kulturellt konventionaliserade. De organiserar erfarenheter av individer och kollektiv och de transporterar samhällets uppfattningar av det som anses som rimligt eller fel. Enligt den tyska forskaren Reiner Keller tjänar sådana tolkningstyper som grundläggande och betydningsgenererande scheman. (jf. Keller, 2005, 238) Den norska pressen satte motstridiga positioner av liknande politiska organisationer emot varandra, i detta fall i strid stående meningar av judiska föreningar. På så sätt förhindrade medierna att det kunde etablera ett särskilt tolkningsmönster som med hänsyn till det beskrivna exemplet skulle ha låtit som följande: Offentliga hedersbevisningar av personer som har kompromitterat sig själv politiskt avvisas principiellt av judiska föreningar. Jag betonar: medierna hjälpte *inte* att etablera en sådan tolkning med deras medietäckning. Medierna skulle ha understött etableringen av denna tolkning när de skulle ha bekräftat den med deras egen medietäckning. Till exempel om de bara skulle ha låtit komma judiska föreningar till tals som hade den samma eller åtminstone en liknande kritisk position som de internationella judiska institutionerna.

Man kan fastställa att kritikerna som försökte att personalisera skandalen missade såväl med hänsyn till Jonas Gahr Støre som med hänsyn till Drottningen Sonja sitt mål. De kunde inte genomdriva sina tolkningsmönster respektive deras *frame* (jf. Kepplinger 2012, 33-37), nämligen att ett modernt, demokratiskt samhälle inte skall hedra en diktare med nazi-sympatier och att viktiga statsrepresentanter inte får stödja en sådan hyllning. Det kanske beror på att deras *frame* inte utan vidare accepterades av den

norska pressen som överordnade tolkningsmönster, själv om Hamsun och Hamsun-jubileet diskuterades kontroverst i den norska pressen också. Den häftiga diskussionen reflekterar det besvärliga och motsägelsefulla förhållande som Norge har till författaren – denna konklusion drar i alla fall flera i Norge (jf. t. ex. Åmås, 2009; Duckert, 2009; Jøsevoid, 2009). Den norska pressen tog upp åsikter av de utländska kritikerna i sin medietäckning, det betyder att journalisterna *erbjöd* offentligheten olika åsikter som potentiella tolkningsmönster. Men pressen anförde samtidigt divergerande meningar som presenteras implicit som rimliga positioner. Detta förfaringssätt visar huruledes journalisternas medietäckning och medier i allmänhet kan påverka samhällets förhandlingsprocesser av tanke- och tolkningsmönster. Medierna influerar sällskapets kunskapsförråd genom att de ställer olika tolkningstyper till förfogande. Därmed styr de på visst sätt samhällets meningsbyggnad.

Slut

Artikeln syfte var att visa på vilket sätt det norska Hamsun-jubileet användes av utländska politiker och intresseorganisationer för att försvaga Norges internationella omdöme, och på vilket sätt de norska medierna reagerade på de här angreppen. Olika textexempel exemplifierar hur utländska kritiker försökte personalisera skandalen. De riktade kritiken speciellt mot landets statsrepresentanter, framförallt mot utrikesministern och mot drottningen. Det blev synligt att de norska medierna snarare reagerade deeskalerande på denna kritik. Istället för att driva skandalen framåt refererade den norska pressen relativt sakligt och nykter till kritiken från utlandet. Den avväpnade den spänningsladdade stämningen, även om medietäckningen om författaren Hamsun och hans politiska åsikter och jubileumsåret principiellt *inte är* okritisk i Norge. I denna kontext kunde de nämnda exemplen också framlägga huruvida medierna ställer en särskild anbud av meningar till förfogande för offentligheten och vilken inflytande de har med avseende på samhällets meningsbyggnad. Artikeln visade att det finns ett slags (reaktions)mönster i den norska medietäckning. Det är viktigt att betona att man inte utan vidare kan eller ska dra slutsatsen att det handlar om en allmängiltig eller ett dominant mönster i *hela* medietäckning. Snarare är det ett indicium på att medietäckningen delvis är föredömlig med avseende på dess struktur. Med hjälp av olika fall exempel skulle strukturer och strategier i medietäckningen framvisas, utan att vilja reducera medietäckningens komplexitet. Detta bidrag skall betraktas som utgångspunkt för fördjupande undersökningar som har diskurs-, argumentations- och skandalteoretiska spörsmål.

Litteratur

- Anonym, "Det er en skandale av Sonja", *Seher* 22.07.2009.
<http://www.seher.no/royal/det-er-en-skandale-av-sonja-39677> (lest 01.09.2015)
- Haller, André, *Dissens als kommunikatives Instrument: Theorie der intendierten Selbstskandalisierung in der politischen Kommunikation*. Bamberg: University of Bamberg Press 2014.
- Hauge, Jeanette Pjaaka, "Skandale at dronningen hyller Hamsun", *Dagbladet* 22.07.2009.
http://www.dagbladet.no/2009/07/22/kultur/hamsunaret_and_sonja/hamsun/knut_hamsun/dronning_sonja/7305557/ (lest 01.09.2015)
- Keller, Reiner, *Wissenssoziologische Diskursforschung. Grundlegung eines Forschungsprogramms*. Wiesbaden: Verlag für Sozialwissenschaften 2005.
- Kepplinger, Hans Mathias, *Die Mechanismen der Skandalisierung. Zu Guttenberg, Kachelmann, Sarrazin & Co.: Warum einige öffentlich untergehen – und andere nicht*. München: Olzog 2012.
- Korneliussen, Stein Ove, "Lieberman i strupen på Norge", *ABC Nyheter* 23.08.2009.
<http://www.abcnyheter.no/nyheter/2009/08/23/94335/lieberman-i-strupen-pa-norge> (lest 01.09.2015)
- Kullerud, Hilde, "Israelere splittet om Hamsun", *Vårt Land* 22.07.2009.
<http://www.vl.no/israelere-splittet-om-hamsun-1.39582> (lest 01.09.2015)
- Lysvold, Susanne, "Jødisk kritikk av Hamsun-markering", *NRK* 21.06.2009.
<http://www.nrk.no/nordland/jodisk-kritikk-av-hamsun-markering-1.6662176>
 (lest 01.09.2015) (*Densamma artikkel publicerades i Verdens Gang*)
- Øymo, Lars Erlend, "Forræderisk av Norge", *NRK* 09.07.2009.
<http://www.nrk.no/nordland/--forraederisk-av-norge-1.6688740>
 (lest 01.09.2015)
- Reichertz, Jo, "Die Medien als Akteure für mehr Innere Sicherheit", i: *Securitainment: Medien als Akteure der Inneren Sicherheit*, red. av Oliver Bidlo, Carina Jasmin Englert og Jo Reichertz. Wiesbaden: VS-Verlag 2011, S. 11-42.
- Schimmeck, Tom, "Medien, Macht und Meinungsmache. Situation und Funktion des Journalismus in der Krise", i: Rolf van Raden og Siegfried Jäger: *Im Griff der Medien. Krisenproduktion und Subjektivierungseffekte*. Münster: Unrast 2011, S. 17-42.
- Schmitz, Manfred, *Theorie und Praxis des politischen Skandals*. Frankfurt am Main: Campus-Verlag 1981.
- Schraewer, Claudia, "Antike Rhetorik als Werkzeug moderner Skandalierung?" *Fachjournalist*, 15, 2004, S. 11-15.
- Schwarz-Friesel, Monika, *Sprache und Emotion*. Tübingen: Francke 2013.
- Vidare artiklar som inte citerades men nämnades i eller brukades för analysen*
- Anonym, "Israel fornøyd med Hamsun-svar", *Verdens Gang* 22.07.2009.
<http://www.vg.no/rampelys/bok/israel-fornoeyd-med-hamsun-svar/a/564166/>
 (lest 01.09.2015)
- Anonym, "To tanker til evig tid", *Oplands Posten* 22.07.2009.
<http://www.op.no/leder/article4477968.ece> (lest 01.09.2009)
- Anonym, "Dronningen fascinert av Hamsun", *Aftenbladet* 19.02.2009.

- <http://www.aftenbladet.no/nyheter/innenriks/Dronningen-fascinert-av-Hamsun-2018611.html> (lest 01.09.2015)
- Anonym, "Ny jødisk kritikk av Hamsun-fest", *NRK* 05.08.2009.
<http://www.nrk.no/nordland/ny-jodisk-kritikk-av-hamsun-fest-1.6720635> (lest 01.09.2015)
- Anonym, "Lieberman mener Norge fremmer antisemittisme", *Dagbladet* 24.08.2009.
http://www.dagbladet.no/2009/08/24/nyheter/utenriks/antisemittisme/knut_hamsun/israel/7786433/ (lest 01.09.2015)
- Anonym, "Ingen Hamsun-tilgivelse", *NRK Nordland* 17.01.2010.
<http://www.nrk.no/nordland/ingen-hamsun-tilgivelse-1.6950077> (lest 01.09.2015)
- Akerhaug, Lars, "Israels utenriksminister: Norge fremmer antisemittisme", *Verdens Gang* 23.08.2009.
<http://www.vg.no/nyheter/utenriks/midtoesten/israels-utenriksminister-norge-fremmer-antisemittisme/a/570707/> (lest 01.09.2015)
- Barøy, Kjell T. og Andersen, Trine, "Dronningen fascinert av Hamsun", *Avisa Nordland* 19.02.2009.
<http://www.an.no/kultur/dronningen-fascinert-av-hamsun/s/1-33-4139440> (lest 01.09.2015)
- Bergmo, Tonje, "Opprørt over israelske anklager", *NRK* 24.08.2009.
<http://www.nrk.no/kultur/opprort-over-israelske-anklager-1.6744682> (lest 01.09.2015)
- Duckert, Hege, "Hele Hamsun", *Dagbladet* 07.01.2009.
<http://www.dagbladet.no/nyheter/2009/01/07/560920.html> (lest 01.09.2015)
- Folkestad, Knut, "Victoria er en fantastisk bok", *NRK Nordland* 19.02.2009.
<http://www.nrk.no/nordland/--victoria-er-en-fantastisk-bok-1.6488787> (lest 01.09.2015)
- Johnsen, Vibeke, "Raser mot dronning Sonja", *Side2* 22.07.2009.
<http://www.side2.no/2672199.html> (lest 01.09.2015)
- Jøseveld, Martin, "Ingen Hamsun-frie soner på Helgeland", *Helgelendingen* 20.01.2009.
<http://www.helg.no/kultur/ingen-hamsun-frie-soner-pa-helgeland/s/1-63-4065219> (lest 01.09.2015)
- Korsvold, Kaja, "Utvilsomt kontroversielt", *Aftenposten* 03.01.2009
<http://www.aftenposten.no/kultur/litteratur/--Utvilsomt-kontroversielt-5558304.html> (lest 01.09.2015)
- Reginiussen, Arne, "Sonja refses av nazi-ofre", *TV2* 22.07.2009.
<http://www.tv2.no/a/2824554> (lest 01.09.2015)
- Staveland, Lars Inge, "Ingen tar Lieberman alvorlig", *ABC Nyheter* 02.10.2009.
<http://www.abcnyheter.no/nyheter/2009/10/02/96849/ingen-tar-lieberman-alvorlig> (lest 01.09.2015)
- Stanghelle, Harald, "Skuffelsens spiral. Syndebukk", *Aftenposten* 06.10.2009.
<http://www.aftenposten.no/meninger/kommentatorer/stanghelle/Skuffelsens-spiral-6621623.html> (lest 01.09.2015)
- Zuroff, Efraim, "Nazister bør ikke hedres uansett", *Aftenposten* 12.07.2009.
<http://www.aftenposten.no/meninger/debatt/Nazister-bor-ikke-hedres-uansett-6618440.html> (lest 01.09.2015)

Åmås, Knut Olav, "Himmelen over Hamsun", *Aftenposten* 05.08.2009.
<http://www.aftenposten.no/meninger/kommentatorer/aamaas/Himmelen-over-Hamsun-6618926.html> (lest 01.09.2015)

Summary:

The Knut Hamsun Jubilee 2009 was heavily criticized by nationals and internationals alike, which was reflected in a large number of media debates. The article critically analyzes the media coverage of the Knut Hamsun Jubilee 2009. It shows how the media's coverage and rhetoric of the Jubilee effected the discussion about its legitimacy. Assuming that the media has an impact on the public's negotiation of thought patterns, and that the media is capable of influencing public opinion, the article examines the following two aspects: What kind of persuasive strategies were used in public discussions in the press about the Knut Hamsun Jubilee 2009? How did the Norwegian Online Press deal with critical comments especially from foreign critics? The article aims at elaborating the media's role in present public discussions about Writers and Literature.

Biographical note:

Julia Langhof (julia.langhof@wwu.de) is PhD student of Scandinavian Studies in the PhD-program *Graduate School Practices of Literature* at Münster University. Her research fields include Scandinavian Literature and Culture, Discourse Analysis, Relations between Authors, Politics and Society and functional aspects of Literature and Author Jubilees. She is a Member of the Editorial Team of *Textpraxis. Digital Journal for Philology*.

Keywords:

Knut Hamsun Jubilee 2009, Media Coverage, Scandal, Discourse Analysis, Argumentation